

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4347/2025
26.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Стојковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4612/24 од 09.10.2024. године, у седници одржаној 26.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4612/24 од 09.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4612/24 од 09.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 3231/17 од 30.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да за период од 08.05.2014. године до 30.06.2018. године на име накнаде материјалне штете исплати новчане износе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки од тих износа почев од 25-тог дана у наредном месецу за претходни месец па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 91.530,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4612/24 од 09.10.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 3231/17 од 30.10.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Према наведеној одредби (став 1.), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна

питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема правних питања која би требало размотрити, јер су у општем интересу, односно у интересу су остварења равноправности грађана (разлог због којег је посебна ревизија поднета).

Нижестепени судови су о одговорности тужене за потраживану материјалну штету одлучили на основу члана 172. став 1. Закона о облигационим односима, јер у матичној евиденцији о осигураницима и корисницима права из пензијског и инвалидског осигурања коју води Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање (члан 125. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању) нема података о оствареној заради у појединим годинама рада тужиоца, које је тужена као његов послодавац била дужна пријавити (члан 132. став 1. тачка 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању), а што је утицало на примену коефицијента за обрачун тужиочеве пензије.

По становишту Врховног суда, у овом спору нема места одлучивању о посебној ревизији тужене ни ради новог тумачења права. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде које би, због другачијег пресуђења у истим или битно истоветним чињеничноправним споровима, оправдавале потребу да се одлучивањем о изјављеној посебној ревизији изврши уједначавање судске праксе.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета овог спора у побијаном делу не прелази вредност која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**